

نام كتاب: بلاى خندق

نويسنده: وقار النساء

ترجمه از اردو: عبدالرفيع كابلي

رسامي: روزينه

تصوير پشتى: فتانه بكتاش عارفي

ناشر: مؤسسهٔ بازسازی و تحفظ انرژی برای افغانستان (اریا)

به كمك مالى: UNHCR

چاپخانه: فرش پرنترز- جنگی محله - پشاور

تاریخ چاپ: دلو ۱۳۷۸ - فبروری۲۰۰۰ میلادی

تعداد: ۱۰۰۰ جلد

این کتاب قبلا توسط پیردایز انوایرنمنتل ایند کمیونینی ویلفیئر سوسانتی) به زبان اردو به چاپ رسیده است.

بِسُمِ اللَّه الرَّحمَٰنِ الرَّحِيم

ترجمة : عبدالرفيع كابلي

مقدمه

بنام خداوند یکتا و تعالی، خالق همه هستی و کاینات و نعمت های مادی و معنوی!

شکر گزاریم خدایی را که چنان عظمت و شکوه را به وجود آورده که هیچ نیروی دیگر توانمندی تصور آنرا ندارد آنانیکه ناسنجیده به تخریب و تغییرناآگاهانهٔ آن دست زده اند فنا و بربادی خود را سرعت بخشیده اند پیشرفت ساینس و تکنالوژی در دنیای امروزی تأکید جدی است برین عظمت بزرگ

ادامهٔ بیش از ۲۰ سال جنگ در کشور چنان آسیبی بر محیط زیست در کشور وارد ساخته است که سالها وقت کار دارد تا جبران شود و زندگی مردم در یک محیط سالم روال عادی را به خود بگیرد کمشنری عالی ملل متحد UNHCR و مؤسسهٔ اریا به دوام همکاری شان جهت کمک به مردم آسیب دیده مخصوصاً مهاجرین و برگشت مصئون شان به وطن پروگرام مشترك دیگری را برای محافظت و بهبود محیط زندگی طور تجربوی در معرض تطبیق قرار داده اند.

رسالهٔ حاضر جزئی ازین کوشش ها بوده که به قلم توانای آقای کابلی به شکل بسیط، روان و عام فهم ترجمه گردیده است. امید است که در بلند بردن سطح آگاهی عمومی در خصوص حفظ الصحهٔ محیطی نقش مؤثری را ادا نماید.

و من الله توفيق

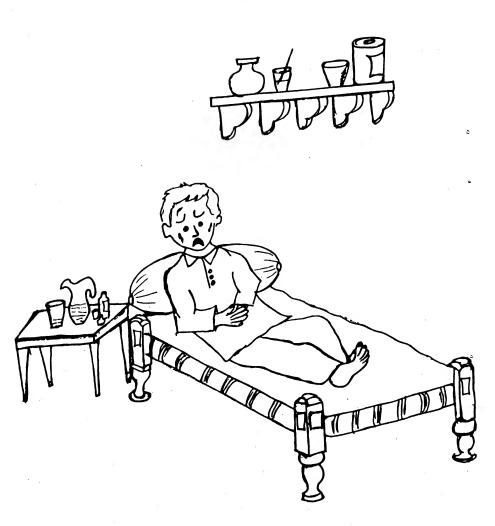
نظافت نصف ايمان است

اکرم یک بچه بسیار تنبل بود. او همیشه ناپاک و کثیف میبود و خود را برای چندین روز نمی شست. پدر و مادرش او را به سحرخیزی و نماز نصیحت میکردند، اما حرف های آنها به یک گوشش داخل میشد و از گوش دیگرش می برامد. ازینکه او ناپاک میبود، همیشه بوی بد میداد و سرش پر از شبش بود. از همین سبب هیچ کس با او بازی نمی کرد. این ناپاکی برای او چندان اهمیت نداشت و بخاطر تنبلی ای که داشت حالت خود را تغییر نمیداد.

اکرم آهسته آهسته بزرگتر شده میرفت و عادت او نیز پخته میشد. به مقایسهٔ بچه های دیگر صحتش بسیار خراب بود و اکثراً به بیماری شکم مبتلا بود. این بیماری او بسیار باعث پریشانی پدر و مادرش شده بود چون در قریهٔ شان نه کدام حکیم وجود داشت و نه داکتر. پدر و مادرش قدرت آنرا هم نداشتند که اکرم را جای دیگر ببرند.

دران روز ها یك حكیم صاحب در قریه شان دوكان باز كرد كه بواسطهٔ علاج و تداوی درست و خوب خود بسیار زود در بین مردم شهرت یافت پدر اكرم نیز پسر خود را نزد او برد وقتی حكیم صاحب دست اكرم را گرفت تا نبض او را بیند، نظرش به چرك ناخن های او افتاد. از بوی بدی كه از جان اكرم بر میخاست و از دندان های گندیده و ناشسته او علت مریضی اش معلوم شد. حكیم صاحب از اكرم در مورد نمازش پرسید و او سر خود را شور داد یعنی كه عادت ندارم.

حکیم صاحب ازو در مورد شستن دندانها، و شستن بدن و شستن دست

هایش قبل از نان پرسید، اکرم باز هم جواب منفی داد. حکیم صاحب به اکرم گفت چیزهایی را خداوند به انسان حکم کرده است یکی هم خالی از مفاد نیست. حکیم افزود: اگر خداوند نماز را فرض گردانیده است، در پهلوی آن وضو را نیز فرض ساخته است تا ما در یك روز پنج بار دست و پای خود را پاك کنیم. به همین ترتیب قطع کردن ناخن ها را حکم کرده است زیرا چرك زیر ناخن ما با غذایی که میخوریم مخلوط گردیده ما را مریض میسازد. بر ما حکم شده است تا بدن خود را بشوییم. با شستن بدن سر ما پاك میشود و شبش نمی کند. شبش ها خون ما را می چوشند و روز به روز ضعیف و ضعیف تر میشویم. به همین ترتیب از غسل انسان روز به روز حاق و صحتمند میشود.

حکیم صاحب به اکرم گفت ازینکه تو خود را نمی شویی و پاك نمی کنی، در شکمت علایم بیماری و دربدنت نشانه های کمزوری دیده میشود اگر تو نماز خواندن را شروع کنی، روزانه دندان هایت را بشویی، بیش از خوردن غذا دست هایت را پاك بشویی و در هفته حد اقل دو بارغسل کنی – کاملاً از بیماری ها نجات می یایی و هیچ به دوا ضرورت پیدا نمی شود.

اطفال عزیز! اگر میخواهید صحتمند باشید، خود و محیط تانرا پاك و ستره نگهدارید زیرا پیامبر گرامی ما فرموده اند: (نظافت نصف ایمان است)

استفاده از چیز های بیکار

پدر انور در یك فابریكه كار میكرد. با معاش (تنخواه) او گزارهٔ فامیلش نمی شد، از همین خاطر مادر انور با پدرش جنگ و غالمغال میكرد. انور خواهر و برادر دیگر نیز داشت كه جنگ پدر و مادر هیچ بر آنها اثر نداشت. ازینكه انور یك بچهٔ با احساس بود از جدال پدر و مادرش رنج میبردو از همین سبب اكثراً بیرون منزل به سر میبرد.

یك روز او غمگین در گوشه ای نشسته بود که دوستش راشد آمد و علت جگرخونی وی را پرسید. انور حقیقت را برای او قصه کرد. راشد برای چند لحظه ای خاموش بود و پسانتر انور رابا خود گرفته به خانه خود برد و دو بوجی را برداشته یکی را به انور داد و دیگری را خودش گرفت.

در بیرون شهر مردم کثافات را در جایی می انداختند که ازان ذخیره ای از گندگی و کثافات ساخته شده بود. راشد به انور گفت که او باید شیشه، پلاستیك، و چیز های آهنی را جدا کرده به کدام کبار بفروشد و ازین طریق پول بدست آرد.

براستی هم انور علاوه بر شیشه، پلاستیك، و چیز های آهنی کاغذ را نیز جمع کرد. بعد از مدتی انور به اندازهٔ کافی چیز های کارامد جمع کرده بود و آنرا به دوکان کبار آورد. او به غیر از کاغذ تمام چیز های دیگر را فروخت و کاغذ ها را گرفته به خانه راشد آمد.

او با راشد یکجا از کاغذ به اندازه های مختلف پاکت ساختند و به دوکانداران فروختند که ازین طریق پول زیادتر بدست آوردند. انور درین کار یک ماه مصروف بود. وقتی در آخر ماه انور پول هایش را حساب کرد، پوره ۲۰۰۰۰۰ افغانی شده بود. انور بسیار خوش شد و تمام پول هایش را به مادرش داد. مادرش بسیار خوش شد مگر به تشویش افتاد که شاید انور این پول ها را از کسی دزدیده باشد.

انور به مادرش اطمینان داد و گفت مادرجان بسیاری از مردم بسیاری از چیز ها را بیکاره فکر میکنند و دور می اندازند در حالیکه همان چیزها بیکاره نبوده بلکه اشیای کارامد میباشند.

او به مادر خود گفت من این چیز های کار آمد را جمع میکنم و به مردم میفروشم. مادر انور به هوشیاری پسر خود آفرین گفت و برایش دعای خیر کرد.

اطفال عزیز! همیشه بیاد داشته باشید که هیچ چیزی بیکاره نمی باشد بلکه به شکلی از اشکال به درد میخورد. از همین سبب در آینده هیچ چیزی را بیکاره گفته دور نیاندازید. اول خوب فکر کنید که آیا همان چیز راستی بیکاره است یا نه؟

اندك بي پروايي تباهي بزرگ را بار مي آورد

اکبر و عباس در صنف دوم درس میخواندند. عباس پسر بسیار باهوش و ذهین بود. او همیشه پاك و ستره میبود و در صنف هم اول نمره بود. اما اکبر بسیار بی پروا و همیشه کثیف بود. ا و بسیار شوخی می کرد و باعث تکلیف دیگران میگردید. تمام بچه های مکتب از دست او به تنگ آمده بودند.

یک روز در مکتب اکبر در حال خوردن کیله بود که از دور عباس را دید.
اکبردر دل خود گفت باید به هر طریقی میشود عباس را تنگ کنم زیرا
همه مردم تعریف او را میکردند و این کار را اکبرتحمل کرده نمی
توانست. وقتی اکبر کیله را خورد پوست آنرا در زمین انداخت و
خودش به طرف عباس رفت. اکبرهمراه بادوستان خود بالای عباس
ریشخندی کردند. عباس بهتر دانست که ازانجا فرار کند.

در وقت دویدن پایش روی پوست کیله آمد و به زمین افتاد. در حالیکه عباس از شدت درد به خود میپیچید، اکبر و رفقایش باز هم بالای او خندیدند.

وقتی عباس را نزد داکتر بردند، پس از معاینه معلوم شد که استخوان پایش شکسته و کمرش نیز ضرب دیده است. درد عباس شدید بود و داکتر به او مشوره داد که سه ماه ازخانه بیرون نیاید.

در جریان همان سه ماه امتحان سالانه عباس رسید و عباس از امتحان مانده مجبور شد همان صنف را یك سال دیگر نیز بخواند. درین جا میبینیم كه از یك لحظه غفلت اكبر به عباس چقدر نقصان رسید.

اطفال عزیز شما نیز وقتی چیزی میخورید باقیمانده آنرا برسر راه نیاندازید، بلکه از بیرل کثافات استفاده کنید تا به کسی اذیت و تکلیف نرسد.

اثرات ادويه ضد كرم

امروز صبح وقت اسلم و افضل بر موضوعی با هم جنجال کردند. چون اشتباه از اسلم بود، پدرش او را منت کرد. با اینکار اسلم قبر کرد و بدون آنکه چای صبح را بخورد، به طرف مکتب روان شد. در وقت تفریح سخت احساس گرسنگی میکرد.

اسلم نه از خانه با خود پول آورده بود و نه چیزی برای خوردن او ازین هم شرمید که از نزد همصنفانش قرض بگیرد. بعد از کمی تفکر یك باغ سیب که در نزدیکی مکتب شان قرار داشت به یادش آمد.

اسلم بدون آنکه چوکیدار مکتب او را ببیند، از مکتب برامد و به باغ سیب آمد. درین وقت باغبان مصروف دواپاشی درختان خود بود و اسلم با ستفاده از فرصت سه چهار دانه سیب کند و به جیب خود انداخته دوباره به مکتب آمد. اسلم با خوردن سیب ها گرسنگی خود

را رفع کرد و خیلی خوش بود که امروز کار فوق العاده کرده است.در ختم تفریح حالت اسلم خراب شده رفت و در شکم او درد پیدا شد. اما اسلم علت این درد را نمیدانست. او با خود میگفت این درد به هیچ وجه از تأثیر گرسنگی نیست زیرا او سیب خورده بود. درین وقت یادش آمد که در وقت رفتن او به باغ، باغبان سیب ها را دواپاشی میکرد. او سیب ها را ناشسته خورده بود.

بعد از چند لحظه درد او شدید تر شد و اورا نزد داکتر بردند. وقتی داکتر ازو پرسید چه خورده است او تمام قصه سیب دزدی خود را برای داکتر حکایت کرد. داکتر برایش دواداد و در ضمن نصیحت کرد که باید هر چیز را شسته بخورد.

اطفال عزیز! هر چیزی مثل سبزی، میوه و غیره را قبل از خوردن بشویید زیرا در آنها جراثیم یا مکروب موجود میباشد و شمارا مثل اسلم مریض خواهد ساخت.

بلاي خندق

گویند زمانی در یك قریه یك خندق بسیار كلان بود. درین خندق آب گندیده تمام خانه جمع میشد. وقتی كه باران میشد این خندق بیشتر از روز های دیگر از آب پر میشد چونكه آب راه برامد نداشت.

در قریه همه میگفتند که در خندق یك بلای بسیار خوفناك زندگی میکندو وقتی که اطفال در خندق سنگ یا کثافات را می اندازند، بلا در خواب آنها می آید و آنها را میترساند. در نتیجه این ترسانیدن اطفال مریض میشوند و مدت طولانی مریض میمانند. وقتی جور هم شوند کمزور و ضعیف میباشند. گاهگاهی بلا کسانی را که در خندق شاش کنند در خواب میترساند. در کلنیك قریه نیز از مدتی دا کتر نبود.

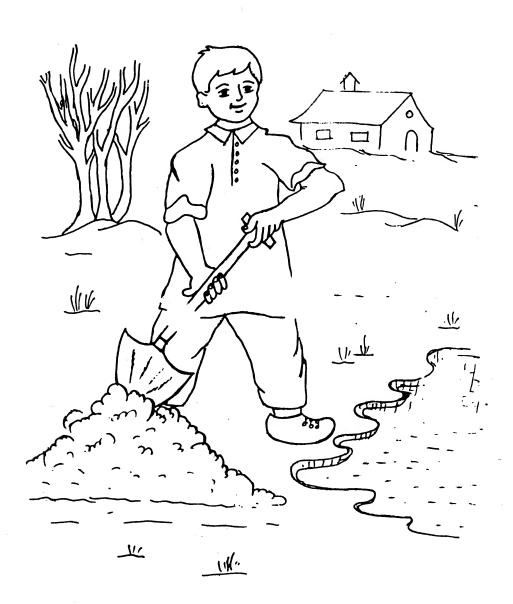
آخر خداوند بر مردم قریه رحم کرد و یك داکتر به کلنیك قریه مقرر شد. مردم قریه به نزد داکتر مراجعه کردند و اکثر شان به بیماری ملاریا مبتلا بودند و تب داشتند. چندین نفر از بلای خندق قریه برای داکتر قصه کردند.

یك روز داكترصاحب رفت تا از نزدیك خندق را ببیند. وقتی به لب خندق ایستاد، معمای بلا برایش واضح شد. او با همكاری مردم قریه خندق را از خاك پر كرد و برای آب فاضله یك جوی كشید. وقتی مردم علت آن همه بیماری را پرسیدند، داكتر گفت از اثر آب فاضل درین خندق پشه پیدا شده بود كه باعث ملاریا و تب میشد و كسانیكه

نزدیك خندق میرفتند، پشه آنها را میگزید و آنها به تب و ضعیفی دچار میشدند. وقتی مردم واقعیت بلای خندق را دانستند، بسیار شرمیدند حداکه از اثر غفلت شان چندین نفر بیمار گردیده بودند.

اطفال عزیز! اگر در اطراف خانه های شما نیز این چنین خندق ها و انبار کثافات موجود باشد، کوشش کنید آنها را از بین ببرید چراکه کثافت و گندیدگی دشمن صحت ما میباشد.

ŧ

Name of Book: The Demon in the Marsh

Author: Wiqarun Nisa

Translation from Urdo: Abdur Rafi Kabuli

Artist: Rozina

Cover design: Fatana B. Arifi

Publisher: AREA

Funded by: UNHCR

Printed at: Fresh Printers, Peshawar

Printing date: February 2000

Copies: 1000

This book has already been published in Urdu by (Paradise Environmental & Community Welfare Society)

. .

بِسُمِ اللّه الرَحمٰنِ الرَحِيم

ترجمة : عبدالرفيع كابلي